

Міністерство освіти і науки України
Рівненський державний гуманітарний університет
Філологічний факультет
Кафедра міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури
Департамент освіти і науки
Рівненської обласної державної адміністрації
Уманський державний педагогічний університет імені Павла Тичини
Кафедра англійської мови та методики її навчання
Головинський ліцей Рівненського району Рівненської області
Рівненський ліцей №15 Рівненської міської ради
Навчально-наукова лабораторія
«Міжкультурна комунікація у професійній підготовці майбутнього вчителя
іноземної мови та зарубіжної літератури»

МАТЕРІАЛИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«Міжкультурна комунікація у професійній підготовці
майбутнього педагога XXI століття»
12 травня 2023 р.

Рекомендовано до друку Вченою радою
Рівненського державного гуманітарного університету
ПРОТОКОЛ № 6 ВІД 25 ТРАВНЯ 2023 РОКУ

Матеріали Всеукраїнської науково-практичної конференції
**«МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ
МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА ХХІ СТОЛІТТЯ»**

М 58 МІЖКУЛЬТУРНА КОМУНІКАЦІЯ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНЬОГО ПЕДАГОГА ХХІ СТОЛІТТЯ: матеріали першої І Всеукраїнської науково-практичної конференції (12 травня 2023 року): збірник тез. – Рівне : РДГУ, 2023. – 99 с.

Матеріали збірника присвячено висвітленню кола актуальних проблем, які обговорювалися на Всеукраїнській науково-практичній конференції «Міжкультурна комунікація у професійній підготовці майбутнього педагога ХХІ століття», зокрема інноваційні технології викладання іноземної мови та зарубіжної літератури, соціокультурна та психолого-педагогічна парадигми міжкультурного спілкування, полікультурне бачення світу в умовах міжкультурної комунікації: перспективи та проблеми, генерика та генологія художньої літератури, зарубіжна література в контексті міжкультурної комунікації: історичний та методичні аспекти.

Видання призначене для науково-педагогічних, наукових працівників у галузі освіти, аспірантів, викладачів, здобувачів вищої освіти та всіх, хто цікавиться здобутками у галузі ініомовної освіти.

За зміст поданих матеріалів несуть відповідальність їх автори

СКЛАД ОРГКОМІТЕТУ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ
«Міжкультурна комунікація у професійній підготовці
майбутнього педагога XXI століття»

Безкоровайна Ольга Володимирівна, доктор педагогічних наук, професор, завідувач кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Павелків Роман Володимирович, доктор психологічних наук, професор, академік Академії наук Вищої школи України, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології, перший проректор Рівненського державного гуманітарного університету

Дейнега Олександр Вікторович, доктор економічних наук, професор, проректор з наукової роботи Рівненського державного гуманітарного університету

Петрівський Ярослав Борисович, доктор технічних наук, професор, з навчально-виховної роботи Рівненського державного гуманітарного університету

Ніколайчук Галина Іванівна, кандидат педагогічних наук, професор кафедри загальної психології та психодіагностики, декан філологічного факультету Рівненського державного гуманітарного університету

Яловенко Ольга Вікторівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри англійської мови та методики її навчання Уманського державного педагогічного університету ім. П. Тичини

Андрєєва Майя Миколаївна, головний спеціаліст відділу професійно-технічної та вищої освіти Департаменту освіти і науки Рівненської обласної державної адміністрації

Істоміна Світлана Ярославівна, директор Рівненського міського ліцею № 15 Рівненської міської ради

Буржинська Тетяна Василівна, директор Головинського ліцею Головинської сільської ради Рівненського району Рівненської області

Нестерук Сніжана Миколаївна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Самборська Ірина Миколаївна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Вовчук Наталія Іванівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Оздемір Оксана Василівна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Шульжук Наталія Василівна, кандидат філологічних наук, доцент, завідувач кафедри стилістики та культури української мови Рівненського державного гуманітарного університету

Синевич Братислава Миколаївна, старший викладач кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

Залевська Оксана Анатоліївна, старший викладач кафедри міжкультурної комунікації, теорії, історії та методики викладання зарубіжної літератури Рівненського державного гуманітарного університету

ЗМІСТ

<i>Безкоровайна О. В.</i> Концептуальні засади до формування полікультурної освіти майбутніх педагогів: теорія і практика	6
<i>Бокшан В. Р., Безкоровайна О. В.</i> Різноманітність вправ для заохочення навчання іноземної мови учнів початкової школи	9
<i>Братко Б. І., Процько Є. С.</i> Особливості розвитку навичок слухання для вдосконалення мовлення та розуміння англійської мови у закладах базової середньої освіти	10
<i>Вовчук Н. І.</i> Звертання як вербальне вираження національних особливостей. Мовленнєвий етикет	12
<i>Ганжа Г. Г., Левчук О. А.</i> Особливості методики використання інтерактивних технологій на уроках англійської мови	14
<i>Глуценко О. Ю.</i> Комбінований курс викладання іноземної мови курсантам в умовах воєнного стану для оптимізації навчального процесу	15
<i>Гудкова М. М., Безкоровайна О. В.</i> Мовна особистість в умовах сучасної української школи	17
<i>Гурінчук С. С., Вовчук Н. І.</i> Національні стереотипи та основні цінності національного німецького характеру	20
<i>Джулай А. О., Капелюшна Т. В.</i> Скрайбінг як сучасний прийом візуалізації навчального матеріалу з англійської мови	22
<i>Закабула А. В., Процько Є. С.</i> Роль міжкультурної комунікації в процесі вивчення англійської мови школярами	23
<i>Златів Л. М.</i> Оптимізація самостійної роботи студентів-філологів із дисциплін лінгвометодичного спрямування в умовах дистанційного навчання	25
<i>Калініченко М. М.</i> Роль філології та експертизи авторського права у захисті об'єктів інтелектуальної власності	27
<i>Кирильчук Н. М., Петько Л. В.</i> Дослідження біорізноманіття садів замку Хівер (Англія)	28
<i>Кичій Г. М., Гембарук А. С.</i> Психологічні проблеми в умовах дистанційного навчання	32
<i>Коновець С. В.</i> Системність професійно-педагогічної діяльності вчителя як творчого процесу	34
<i>Кравець В. О., Левчук О. А.</i> Особливості використання інформаційно-комунікативних технологій на уроках англійської мови	37
<i>Кравець Я. Ю., Комар О. С.</i> Особливості комунікативного підходу до навчання англійської мови у закладах базової середньої освіти	38
<i>Кравченко Т. В.</i> Міждисциплінарне інтегрування англійської мови як державної у формуванні громадянської ідентичності британської студентської молоді	39
<i>Крупка М. А.</i> Романс як формульна література (на прикладі роману Наталії Гурницької «Мелодія кави у тональності кардамону»)	42
<i>Луговець О. О., Петько Л. В.</i> Гамбургер та історія його походження	44
<i>Людвік В. А.</i> Фільми як компонент вивчення іноземної мови: особливості та ефективність	47
<i>Мельник В. І., Нестерук С. М.</i> Романістика Гізер Морріс крізь призму наративу пам'яті	50
<i>Мозгальова Н. Г., Новосадов Я. Г., Новосадова А. А.</i> Міжкультурний простір музичного мистецтва України кінця ХХ – початку ХХІ століть	52
<i>Мушировська Н. В.</i> Лінгвокультурний аспект перекладу фразеологізмів (на базі польської та української мов)	53
<i>Неродик А. С., Самборська І. М.</i> Національні особливості вербального та невербального спілкування англійців	56
<i>Няньчук Р. М., Діхтяренко С. Ю.</i> Профілактика професійного вигорання працівників	58
<i>Павелків К. М.</i> Концепт іншомовної міжкультурної комунікативної компетентності у сучасному науково-педагогічному дискурсі	60

Павлюк Г. С. Мовно-комунікативна діяльність вчителя початкових класів в умовах НУШ	62
Пасічник Я. Є., Левчук О. А. Мовні та позамовні чинники функціонування фразеологізмів із етнокультурним компонентом	64
Поважна М. С., Петько Л. В. Онлайн-ресурси як засіб організації самостійної роботи студентів-філологів молодших курсів з іншомовною лексикою	65
Полив'яна К. Ю., Загребнюк Ю. В. Features of non-standard English lessons for students of basic secondary education	67
Постоленко І. С. Формування мотивації вивчення англійської мови у здобувачів вищої освіти	68
Прокопчук Ю. В., Безкоровайна О. В. Використання інноваційних технологій у викладанні іноземної мови та зарубіжної літератури як засобу формування мовленнєвої активності учнів на заняттях з іноземної мови	71
Пучков А. С., Крижановська Т. І. Співацький розвиток особистості: структурний аналіз	72
Рагозіна В. В. До проблеми військово-патріотичного виховання учнівської молоді засобами мистецтва	74
Радченя Т. Ф., Безкоровайна О. В. Класифікація методів інтерактивного навчання на уроках англійської мови в НУШ	76
Сітайло К. Ю., Безлюдний О. І. Ways of improving secondary school students' phonetic skills	78
Смольнікова О. Г. Мовне портфоліо як ефективний засіб розвитку автономних якостей студента	80
Сьомак Я. В., Тхорук Р. Л. Роман Валерія Шевчука «На полі смиренному» як альтернативна історія	82
Терещенко Т. В. Врахування когнітивних процесів пам'яті студентів та складових компонентів мотивації при застосуванні цифрових навчальних медіа	84
Ткачук А. І., Безкоровайна О. В. Роль інтеркультурного діалогу у підвищенні ефективності міжкультурної комунікації	85
Топал О. В., Комар О. С. Особливості інтеграції лінгвокраїнознавчого аспекту до змісту предмета «англійська мова» в профільній середній школі	87
Fedorenko S. V. Multimodal resources for listening comprehension in English for specific purposes	89
Федорук А. О., Вовчук Н. І. Концептуальні відмінності у сприйнятті та ставленні до часу представників різних культур	90
Фурманець К. П., Крусь О. П. Сучасний досвід розвитку патріотичних почуттів підлітків на уроках музичного мистецтва в ЗЗСО	92
Шульжук Н. В. Лінгвокультурологічний підхід до формування дискурсної компетенції студента-філолога	95
Яницька О. М. Багатомовність та міжкультурна освіта в університеті: місце для навчання та взаємодії	97

7. Аристова Л. Методичні засади підготовки майбутніх учителів до патріотичного виховання учнів 5-х класів на уроках музичного мистецтва. *Науковий вісник Миколаївського національного університету імені В. О. Сухомлинського. Педагогічні науки*. 2017. № 1. С. 174–179.
8. Лобова О. В. Національне виховання молодших школярів на уроках музичного мистецтва. *Педагогічні науки: теорія, історія, інноваційні технології*. 2013. № 3 (29). С. 326–328.
9. Гданська О. П. Формування гуманістичних ціннісних орієнтацій у студентів вузів культури (на матеріалі кобзарського мистецтва) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.05 «Соціальна педагогіка». К., 1998. 24 с.
10. Шипота Г. Виховний потенціал кобзарського мистецтва. *Актуальні проблеми мистецької практики і мистецтвознавчої науки : Мистецькі обрії*. 2008. Вип. 1. С. 279–282.
11. Роль музики в патріотичному вихованні школярів. URL:<https://dspace.udpu.edu.ua/bitstream/6789/4897/1/Rol%60%20muzy%60ky%60%20u%20patrioty%60chnomu%20vy%60xovanni%20shkolyariv.pdf>

ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ФОРМУВАННЯ ДИСКУРСНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ СТУДЕНТА-ФІЛОЛОГА

Шульжук Н. В.,

*кандидат філологічних наук, доцент
кафедри стилістики та культури української мови
Рівненського державного гуманітарного університету.
(м. Рівне, Україна)*

Утвердження у мовознавстві антропоцентризму, який ототожнюють з концептом ЛЮДИНА і який спрямований на визначення специфіки мови «через призму пізнання людиною світу у його багатовимірності та багатокомпонентності» [1, с. 159], призвело до формування багатьох маргінальних наук – когнітивної та комунікативної лінгвістики, етнолінгвістики, психолінгвістики, соціолінгвістики, прагмалінгвістики, лінгвокультурології та ін. Під впливом останньої, зорієнтованої на вивчення взаємозв'язку мови та культури, сформувався лінгвокультурологічний принцип до навчання мови, що у єдності із лінгвістичним та комунікативно-діяльнісним визначає пріоритети сучасної лінгводидактики. Його сутність – вивчення мови в контексті культури її носія.

Наукові розвідки у цій царині орієнтують викладачів ЗВО на використання лінгвокультурологічних вправ і завдань, основою для яких є переважно художні та фольклорні твори, що сприяють формуванню в здобувачів вищої освіти не лише мовної, комунікативної, риторичної компетенції, а й соціокультурної, збагачуючи їх емоційно і духовно [2]. У фокус дослідницької уваги у контексті порушеної проблеми передусім потрапляють мовні одиниці з національно-культурним компонентом семантики, з-поміж яких найвиразніше національно-культурну специфіку мови презентують фразеологізми. Позначені образністю, емоційністю та стилістичною оригінальністю, вони відображають психоемоційні та специфічні культурні реалії носія мови і «чи не в найбільшій кількості містять ментальні й національні вираження емоцій щодо цих реалій» [3, с. 81]. Тому на заняттях з дисциплін лінгвістичного циклу («Фразеологія», «Стилістика», «Лінгвістика тексту», «Лінгвокультурологія», «Лінгвоконцептологія» та ін.) доречними є завдання, зорієнтовані на способи інтерпретації фразеологізмів у процесі перекладу фрагментів художніх текстів. Тим більше, що не викликає сумнівів ідея навчання мови на текстовій основі (Т. Донченко, В. Мельничайко та ін.), адже текст – основний засіб формування та реалізації думки в різних сферах і мовленнєвих ситуаціях.

Водночас останнім часом поняття «текст» пов'язують із поняттям «дискурс» (уже усталілося розуміння дискурсу як тексту в його діяльнісному сенсі на тлі тих подій, що в ньому відображені, або як тексту в сукупності із прагматичними, соціокультурними, психологічними та іншими чинниками), тому слухними видаються ситуативно-творчі завдання, побудовані на дискурсному матеріалі, що уможлиблює навчання мови на комунікативно-прагматичних засадах. Адже вагомим для мовця є не просто оволодіти мовною системою, а й ефективно послуговуватись її одиницями у конкретних актах комунікації. Високий рівень сформованості комунікативно-прагматичних умінь і навичок у студентів Р. Дружененко пов'язує з їх здатністю оцінювати ситуацію спілкування і враховувати особистість адресата, оперуючи комунікативними прагматичними смислами та доречно використовуючи мовленнєві засоби прагматичної діяльності (паузи, тон, темп, тональність та ін.) [4]. Тому завдання, що передбачають моделювання конкретної мовленнєвої ситуації з урахуванням усіх її чинників,

дозволяють студентів продемонструвати відповідний рівень сформованості дискурсної компетенції, яку О. Кучерява визначає як «здатність мовної особистості будувати і сприймати цілісні дискурси різних типів відповідно до комунікативного наміру в межах конкретної ситуації спілкування з урахуванням специфіки їх семантико-прагматичної і граматичної організації на макро- і мікрорівні та взаємозв'язку екстралінгвістичних і лінгвістичних компонентів» [5, с. 255].

Доречність дискурсної основи вправ і завдань для здобувачів вищої освіти філологічних спеціальностей пов'язують і з когнітивним аспектом дискурсу, орієнтованим на ментальність учасників комунікації, що «дозволяє зрозуміти етнографічні, психологічні, соціокультурні стратегії і тактики, а також правила породження та декодування мовлення в певних умовах, які визначають у дискурсі співвідношення загального і конкретного, нового і старого, експліцитного й імпліцитного» [6, с. 10].

Спілкування відбувається у контексті певної культури та тих стереотипів, які вона визначає. Так, слов'янський менталітет відрізняється від західного раціональністю та упорядкованістю останнього, у зв'язку з чим для низькоконтекстних європейських культур характерною є точність, аргументованість та максимально вербалізований характер спілкування. Тоді як для висококонтекстної української культури фактичний зміст сказаного не є вирішальним, важливим є, як він презентований. Національні стереотипи щодо процесу комунікації відображені у масиві прислів'їв і приказок, що також можуть стати основою для вправ, які уможливають висновки щодо особливостей світосприйняття та етновідомості носіїв мови. Наведемо приклади таких вправ:

Вправа 1. Прокоментуйте, як прислів'я та приказки про мовлення презентують його національну специфіку. Послугуючись нижчеподаним матеріалом, сформулюйте вимоги до ефективної комунікативної взаємодії мовців у контексті української культури.

Говори мало, слухай багато, а думай ще більше.

Не говори, що знаєш, але знай, що говориш.

Слово – не стріла, а глибше ранить.

Дурний язик голові не приятель.

Слова ласкаві, та думки лукаві.

Гостре словечко коле сердечко.

Умій вчасно сказати, умій і замовкнути.

Не хочеш почути поганих і дурних слів, не кажи їх сам.

Краще мовчати, ніж брехати.

Мудрий не все каже, що знає, а дурний не все знає, що каже.

Вправа 2. Відомо, що сформовані у свідомості носія мови стереотипи визначають специфіку його світосприйняття. Прокоментуйте цю тезу, проаналізувавши запропоновані українські, французькі та азербайджанські прислів'я і приказки.

Українські: *Хоч і голі, аби на волі, Весняний день рік годує, Хто працює – не бідує, Чия хата, того й правда.* Азербайджанські: *Доглядатимеш сад – матимеш плоди, У кожного в душі дримає лев, Син у родині опора, дочка – окраса, Дитя – мигдаль, онук – його зернятко.* Французькі: *Любов'ю добудеш усе, силою – нічого, Скарб – не друг, зате друг – скарб, Хто міри не знає – щасливий не буває, Слухай перший, говори останній.*

У процесі комунікації її учасники не лише вербалізують відповідні прагматичні смисли, а й відображають відповідні почуття та емоції, які теж позначені національно-культурною специфікою презентації. Крім того, емоційну домінанту вважає визначальним мотивом діяльності людини (і мовленнєвої зокрема) більшість учених.

Отже, емоції – явище багатоаспектне, проте фокус їх лінгвістичного опису зосереджений передусім на з'ясуванні механізму реалізації емотивного потенціалу одиниць мови та на формуванні емоційних прирощень до їх мовної семантики у контексті певної лінгвокультури. У свідомості носіїв мови сформований «образ» базових емоцій, прийнятий у конкретній лінгвокультурній спільноті, у зв'язку з чим виокремлюють емоційні переживання носіїв мови як універсальні, так і національно зумовлені.

Керування власними емоціями у процесі комунікації та механізми розпізнавання чужих, узгодження різних емоцій в актах міжособистісного та міжкультурного спілкування актуалізували поняття «емоційна мовна/комунікативна особистість» та визначили критерії сформованості емотивної компетенції мовця – уміння породжувати власні емотивно коректні тексти, адекватно сприймати чужі емоційні домінанти як відображення іншої концептосфери, вербально маніпулювати ними.

Якщо емоції – потужний регулятор прагматики висловлювання, то, очевидно, виникає необхідність вчити студентів-філологів керувати емоціями, добираючи адекватні лексичні та граматичні засоби у процесі семантизації власних емоційних станів з метою резонації настроїв партнерів по комунікації. Аналіз же підручників та навчальних посібників із традиційних мовознавчих дисциплін для здобувачів вищої освіти філологічних спеціальностей ЗВО засвідчив, що в них мова передусім презентована як семіотична система, а не засіб комунікації та впливу, тому інформація про мову як важливий інструмент вивчення емоцій у них практично не представлена. Традиційно використовувані викладачами-мовниками збірники вправ також не моделюють емоційний досвід конкретного носія мови та соціуму, що впливає на формування його емоційної картини світу. Тому вони мають бути доповнені завданнями, виконання яких передбачає знання національної специфіки презентації емоцій у певній культурі. Перспективним у цьому плані може виявитися переклад іншомовного тексту, що має зберегти емотивний компонент семантики його одиниць.

Як бачимо, лінгвокультурологічний підхід має практичну цінність не лише до вивчення мовних одиниць, а й до вивчення емоцій. Так, наприклад, відмінною рисою англійців вважають стриманість щодо прояву емоцій, тому й лексеми *emotional* (емоційний), *effusive* (експансивний), *demonstrative* (нестриманий) в англійській мові позначені негативною конотацією, а лексему *emotionalism* (емоційність) витлумачують саме як втрату контролю над емоціями. Ця особливість виявляється і у її словотвірній структурі – невелика (порівняно з українською мовою) кількість суфіксів на позначення зменшувально-пестливої форми слова. Істинні емоції англійців приховують і непрямі висловлювання, яким вони надають перевагу. А більшість компліментів в англійській комунікативній культурі – мовні стереотипи для встановлення контакту зі співрозмовником.

Вищевикладені міркування дозволяють емотивну компетенцію мовної особистості вписати у ширше поняття – «екологічна компетенція мовної особистості», яке пов'язує із умінням застосовувати знання про потенційні емоціогенні ризики під час комунікативної взаємодії. Проте у процесі підготовки філологів, на жаль, ці ризики нерідко залишаються поза увагою, а поняття «емотивно коректний текст» взагалі не представлене у більшості підручників та збірників вправ і завдань.

Отже, гуманістичний характер сучасного мовознавства зумовлює вивчення мови як частини духовного світу її носія, який виявляє зв'язок із ментальною діяльністю та колективною свідомістю етносу, з яким він себе ідентифікує. Вивчення мовних одиниць не лише як елементів системи, а і як творчого продукту носія національної культури активізувало лінгвокультурологічний принцип у навчанні мови. Інтеграція останнього з комунікативно-прагматичним сприяє формуванню в студентів-філологів дискурсивної компетенції, вагомим складником якої в умовах високої емоційності сучасного інформаційного простору стає емотивний. Це й визначає перспективу вивчення емоційних смислів, які транслює людина за допомогою мови.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Перекладацькі інновації* : матер. всеукр. наук.-практ. конф. Суми : СумДУ, 2020. С. 159–161.
2. Юрійчук Н. Форми організації навчальної діяльності студентів з курсу «Українська мова за професійним спрямуванням». *Українська мова й література в школі*. 2010. № 5. С. 29–33.
3. Жох І. П. Емотивні фразеологічні одиниці з компонентом *sozapon* в іспанській мові. *Одеський лінгвістичний вісник*. 2014. Вип. 4. С. 81–84.
4. Дружененко Р. Перспективи актуалізації комунікативно-прагматичної основи навчання української мови. *Українська мова і література в школах України*. 2014. № 1 (130). С. 15–18.
5. Кучерява О. Система роботи з формування дискурсивної компетенції у сфері писемної комунікації. *Вісник Львівського університету. Сер.: Філологічна*. 2010. Вип. 50. С. 254–261.
6. Денисова С. П. Дискурс у сучасних комунікаційних системах. *Дискурс у комунікаційних системах* : зб. наук. пр. Київ : Київськ. міжнар. ун-т, 2004. С. 5–14.

БАГАТОМОВНІСТЬ ТА МІЖКУЛЬТУРНА ОСВІТА В УНІВЕРСИТЕТІ: МІСЦЕ ДЛЯ НАВЧАННЯ ТА ВЗАЄМОДІЇ

Яницька О. М.,
старший викладач кафедри практики німецької та французької мов
Рівненського державного гуманітарного університету.
(м. Рівне, Україна)

Наукове видання

**МАТЕРІАЛИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ**

**«Міжкультурна комунікація у професійній підготовці
майбутнього педагога ХХІ століття»**

12 травня 2023 р.

Комп'ютерний макет та верстка:
Л. М. Федорук

Формат 60x84 1/8. Папір офсетний.
Гарнітура Times New Roman.
Зам. № 258/1. Ум. друк. арк. 9.96. Наклад 100.

*Віддруковано у відділі
інформаційного та технічного забезпечення
Рівненського державного гуманітарного університету
33028, м. Рівне, вул. С. Бандери, 12*